

عنوان مقاله:

نقش تعدیل گری ظرفیت تاملی مادر در رابطه بین خلق و خوی کودک با کیفیت رابطه مادر-کودک

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 19، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زینب زمانیور - دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

شهلا پاکدامن - دانشیار روانشناسی تربیتی و تحولی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

سعید قنبری - استادیار گروه روان شناسی تحولی تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

یگانه نجات - دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین رابطه خلق و خوی کودک با کیفیت رابطه مادر-کودک و مشخص ساختن نقش تعدیل گرانه ظرفیت تاملی مادر در رابطه بین این دو متغیر بود. نمونه آماری شامل ۲۷۰ مادر بود که با روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند و به سه پرسش نامه مزاج کودکی میانه، ظرفیت تاملی والدین و مقیاس رابطه کودک-مادر پاسخ دادند. برای تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. تحلیل یافته ها نشان داد که بجز مولفه حواسپرتی، بقیه مولفه های خلق و خوی کودک رابطه معناداری با کیفیت رابطه مادر-کودک داشتند. همچنین هر سه مولفه ظرفیت تاملی مادر شامل پیش ذهنی سازی، اطمینان به وضعیت ذهنی و علاقه و کنجکاوی به حالت های ذهنی، ارتباط معناداری با کیفیت رابطه مادر-کودک داشتند. نتایج تحلیل رگرسیون برای بررسی فرضیه تعدیلگری ظرفیت تاملی مادر نشان داد که پیش ذهنی سازی مادر تعدیل گر معنادار رابطه سطح فعالیت کودک، پیش بینی پذیری و ثبات فراخنای توجه با کیفیت رابطه مادر-کودک بود. همچنین علاقه و کنجکاوی به حالت های ذهنی در مادر نیز به طور معناداری تعدیل کننده رابطه پیش بینی پذیری و ثبات فراخنای توجه با کیفیت رابطه مادر-کودک بود. در بقیه موارد، تعدیلگری مولفه های ظرفیت تاملی مادر در ارتباط مولفه های خلق و خوی کودک با کیفیت رابطه مادر-کودک تایید نشد.

کلمات کلیدی:

خلق و خوی کودک، ظرفیت تاملی مادر، کیفیت رابطه مادر-کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866983>

